

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821204564
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821204564.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v právnej veci žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 31 351 026, so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, zast.: Bartošík Šváby s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, proti žalovanému: F. I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. cesta XX/X, XXX XX K., o ochranu dobrej povesti právnickej osoby a o poskytnutie primeraného zadosťučinenia, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. februára 2022, č.k. 9C/40/2021-120 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Na vec aplikoval ust. §324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 326ods. 1, 2, § 328 ods. 1,2, § 329 ods. 1 prvá veta, § 332 ods. 1 CSP. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou súdu dňa 29.11.2021 prostredníctvom právneho zástupcu domáha voči žalovanému ochrany dobrej povesti právnickej osoby a poskytnutia primeraného morálneho a finančného zadosťučinenia. Podaním doručeným súdu dňa 25.01.2022 sa žalobca domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa šírenia nepravdivých informácií o spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, z ktorých akýmkoľvek spôsobom vyplývajú priamo alebo nepriamo nasledovné nepravdivé tvrdenia: a) Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. nariadila svojim zamestnancom vykonanie skúšok na činnosť podriadených finančných agentov, b) Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. fingovane zanikla alebo fingovane zanikne, c) Zamestnanci Wüstenrot stavebnej sporiteľne, a.s. nemajú slobodnú možnosť podpísať sériu dvojstranných resp. trojstranných zmlúv so spoločnosťou FINGO.SK s.r.o. /Wüstenrot poisťovňa, a.s./Wüstenrot InHouse Broker s.r.o., d) Zamestnanci Wüstenrot stavebnej sporiteľne, a.s. majú od 01.10.2021 na výber len dve základné možnosti, a to buď budú akceptovať diktát Wüstenrot stavebnej sporiteľne, a.s. alebo odísť. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že uznesením č.k. 9C/40/2021-105 zo dňa 20.12.2021 súd pôvodný návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že petit pôvodného návrhu je podľa súdu nevykonateľný, nakoľko je formulovaný všeobecne a široko a presahuje rámec nevyhnutného obmedzenia slobody prejavu žalovaného za účelom dosiahnutia daného cieľa - ochrany osobnostných práv žalobcu. Žalobca má za to, že aj po podaní pôvodného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia existuje potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, nakoľko existuje dôvodná a dôkazmi podložená obava, že žalovaný bude v neoprávnených zásahoch do dobrej povesti a mena žalobcu pokračovať. Žalobca a žalovaný sú stranami sporu rôznych súdnych sporov už vyše 20 rokov. Počas týchto uplynulých 20 rokov sa žalovaný postupne (sám) vyprofiloval do role akéhosi „obhajcu“, „ochrancu“ či „radcu“ iných zamestnancov žalobcu, o čom svedčí najmä jeho (právne) zastupovanie žalobkyne N.e K. v spore proti žalobcovi ako žalovanému vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 17Cpr/8/2014,

či jeho pravidelná účasť na takmer všetkých súdnych konaniach, ktoré sa týkajú iných pracovnoprávných sporov žalobcu. V týchto konaniach sa žalovaný zúčastňuje so železnou pravidelnosťou takmer všetkých pojednávaní ako „verejnosť“ a komunikuje a dáva pokyny/radí protistrane/právnym zástupcom protistrany v konaniach proti žalobcovi. Žalovaný sa v minulosti dokonca nezdráhal ani osobne vycestovať do Rakúska a navštíviť predsedkyňu predstavenstva odborovej organizácie Bausparkasse Wüstenrot (materskej spoločnosti žalobcu), kde jej neohlásený zvonil pri bráne domu. Inokedy zase posielal listy členom predstavenstva materskej spoločnosti žalobcu. Žalovaného pozná v súčasnosti takmer každý zamestnanec žalobcu, nakoľko pravidelne obchádza rôzne WÚC (pobočky žalobcu), kde obťažuje zamestnancov žalobcu rôznymi upozoreniami na rôznu údajnú protispoločenskú činnosť žalobcu a WP a navádza zamestnancov žalobcu na podniknutie rôznych právnych krokov voči žalobcovi a WP vrátane podania žalôb. S odstupom času je žalobca presvedčený, že žalovaný vo svojej snahe poškodiť dobré meno a povesť žalobcu neprestane nikdy a zastaviť ho môže len autoritatívne súdne rozhodnutie. Žalovaný sa v posledných rokoch dopustil aj viacerých spoločensky neprijateľných aktivít, ktorých účelom bolo dehonestovanie, ohováranie a poškodzovanie dobrého mena a povesti žalobcu. Stalo sa, že v decembri 2018 žalovaný navštívil WÚC v Spišskej Novej Vsi, Michalovciach a Košiciach, kde si vyhľadal zamestnankyne žalobcu: pani S., Z., H. a P., ktoré upozorňoval na svoj e-mail zo dňa 16.11.2018. Na tieto zamestnankyne vehementne apeloval, aby si vyžiadali lepšie mzdové podmienky. Súčasne rôznym zamestnancom žalobcu na pozíciách vedúci a zástupca vedúceho WÚC ukazoval scan pracovnej zmluvy a poverenie pani H., čím jednoznačne porušil svoju pracovnú disciplínu, pracovnú zmluvu a viaceré interné dokumenty žalobcu. Dňa 30.01.2019 sa v Hoteli Senec konala konferencia žalobcu, na ktorú boli pozvaní všetci účastníci, na základe osobitnej písomnej pozvánky. Žalovaný pozvaný nebol, napriek tomu sa na konferenciu dostavil a dožadoval sa, aby mu bol umožnený vstup a účasť na konferencii. Týmto svojim konaním spôsobil na konferencii rozruch a narušil tým jej pokojný priebeh. Žalovaný tiež presvedčil niekoľko zamestnancov žalobcu, aby voči žalobcovi podali žaloby o určenie neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru alebo o doplatok mzdy. Žalovaný tiež podal alebo inicioval podanie najmenej 8 podnetov voči žalobcovi a WP na rôzne inšpektoráty práce. Systematická a premyslená snaha žalovaného o deštrukciu dobrého mena a povesti žalobcu však pokračovala aj ďalej a dňa 01.10.2021 o 22:22 hod. žalovaný zaslal zo svojej súkromnej e-mailovej adresy zpoaac@gmail.com celkovo 46 (štyridsiatim šiestim) súčasným zamestnancom žalobcu (zástupcom vedúcich WÚC a vedúcim WÚC pôsobiacich vo WÚC Žalobcu v rámci celého Slovenska) e-mail, ktorý obsahoval nepravdivé tvrdenia, ktoré podľa názoru žalobcu predstavujú v ich vzájomnej súvislosti a previazanosti neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.07.2010, sp. zn. 2M Cdo 3/2010, keď pri nariaďovaní samotného predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné osvedčiť už len potrebu neodkladnej úpravy pomerov pre ohrozenie subjektívnych práv žalobcu, t. j. to, že email predstavuje neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu a že v budúcnosti môže hrozit ďalší takýto alebo obdobný neoprávnený zásah. Hrozba ďalšieho takéhoto alebo obdobného neoprávneného zásahu do dobrej povesti žalobcu je osvedčená dôkazmi o rozposlaní emailu a históriou správania žalovaného.

2. Súd prvej inštancie po oboznámení sa návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uzavrel, že v danom prípade predpokladom pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia bolo, aby žalobca osvedčil splnenie dvoch základných podmienok, a to jednak potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán (§ 325 ods.1 CSP) a zároveň osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). Neodkladným opatrením sa žalobca domáha zdržania sa takého konania žalovaného, ktoré spočíva v šírení nepravdivých informácií o spoločnosti Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, z ktorých akýmkoľvek spôsobom vyplývajú priamo alebo nepriamo nasledovné nepravdivé tvrdenia v zmysle bodov a/,b/, c/ a d/ navrhovaného petitu. Žalobca však súdu žiadnym spôsobom neosvedčil nárok a ani potrebu dočasnej úpravy pomerov. Žalobca neuviedol, v čom má spočívať nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Dôkazy o rozposlaní emailu a história správania žalovaného neodôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov, tvrdenia v nich obsiahnuté sú prejavom právneho názoru a to, že na nich žalovaný trvá a ich ďalej prejavuje samé osebe takúto dočasnú úpravu neodôvodňuje. Na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu žalobcu nie sú splnené zákonné predpoklady, nakoľko súd taktiež nemal preukázané (osvedčené) skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by žalobca utrpel, prípadne by mu hrozila nejaká ujma v prípade, ak neodkladné opatrenie nebude nariadené. Neodkladné opatrenie by bolo opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho

právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Z podaného návrhu a vzhľadom na uvedené okolnosti súd nezistil splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a dôvody pre dočasnú úpravu pomerov neodkladným opatrením a za daného stavu teda nemožno konštatovať, že je nevyhnutné poskytnúť žalobcovi ochranu neodkladným opatrením.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu, a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Uviedol, že rozhodnutie je nesprávne, nezákonné a arbitrárne, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď spĺňa zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a preukázania potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, pričom toto nesprávne právne posúdenie je založené na nesprávnom a nedostatočnom vyhodnotení predložených dôkazov, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko závery súdu o nesplnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nie sú riadne odôvodnené, ale sú a contrario arbitrárne, nepreskúmateľné (nepresvedčivé) a súčasne aj protirečivé (rozporné) s predchádzajúcimi závermi súdu obsiahnutými v predchádzajúcom uznesení súdu sp. zn. 9C/40/2021 - 105 zo dňa 20.12.2021 “), ktorým súd predchádzajúci návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 26.11.2021 zamietol z formálnych dôvodov. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko žalobca vo svojom návrhu uviedol (opísal), v čom má spočívať nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Uznesenie súdu je ukázkovým príkladom „úradnícko-formalistického výkonu“ súdnictva, ktorý zakladá porušenie práva na spravodlivý proces. V judikatúre Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 46/2015, I. ÚS 155/2017, III. ÚS 388/2018) a Najvyššieho súdu SR (napr. 8Cdo/100/2017) je konštantne judikované, že orgánom verejnej moci a predovšetkým všeobecným súdom nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení prílišný formalistický postup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti. Súd pri posudzovaní konkrétnych prípadov nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti (IV. ÚS 1/07, IV. ÚS 75/08, I. ÚS 57/07, I. ÚS 82/07, IV. ÚS 182/07, Nález Ústavného súdu SR, I. ÚS 472/2014). Záver súdu, že žalobca neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, je vecne nesprávny a arbitrárny (nepreskúmateľný), keď nárok žalobcu na ochranu jeho dobrej povesti je potrebné posúdiť v zmysle § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka pred difamujúcimi nepravdivými tvrdeniami žalovaného obsiahnutými v e-maile žalovaného zo dňa 01.10.2021, ktoré zasahujú do dobrej povesti žalobcu ako právnickej osoby. Nárok na ochranu dobrej povesti právnickej osoby preto vzniká každej právnickej osobe okamihom jej vzniku a nie je ho potrebné akokoľvek ďalej osvedčovať. Žalobca voči pôvodne zamietnutému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepodal odvolanie, ale podal nový návrh, v ktorom odstránil súdom vytykané dôvody zamietnutia pôvodného. Záver súdu, že žalobca neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, je prekvapivý, arbitrárny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (je vecne nesprávny). V zmysle odôvodnenia uznesenia je preto pre nariadenie neodkladného opatrenia nevyhnutné osvedčiť už len potrebu neodkladnej úpravy pomerov pre ohrozenie subjektívnych práv žalobcu, t. j. to, že difamujúci e-mail predstavuje neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu a že v budúcnosti môže hroziť ďalší takýto alebo obdobný neoprávnený zásah.“ Medzi žalobcom a žalovaným je daná existencia difamujúceho e-mailu a história správania žalovaného (podporenou predloženými dôkazmi), ktoré vo svojej spojitosti a previazanosti vytvárajú dôvodnú a dôkazmi osvedčenú obavu, že žalovaný môže v neoprávnených zásahoch do dobrej povesti a mena žalobcu vo forme šírenia nepravdivých informácií obsiahnutých v difamujúcom e-maile pokračovať a vyžaduje si rýchle a účinné riešenie zo strany súdu, nakoľko žalobca nevie nijako ovplyvniť ani zabrániť žalovanému v rozposielaní ďalších prípadných e-mailov obdobného obsahu. Z predmetnej histórie vyplýva, že žalovaný je v poškodzovaní dobrého mena žalobcu veľmi aktívny a vytrvalý, nakoľko takéto aktivity vykonáva už viac ako 18 rokov a vo veľkom rozsahu a teda dostatočným a preskúmateľným spôsobom preukázal (osvedčil), že je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery medzi žalobcom a žalovaným. E-mail pôsobí s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo (NS SR, sp. zn. 30 Cdo 332/2007 zo dňa 14.11.2007) ako hanobný, má stigmatizujúci a dehonestujúci charakter a stavia žalobcu do svetla zamestnávateľa, ktorý vyvíja na svojich zamestnancov amorálny nátlak. Nepravdivý difamujúci e-mail bol adresovaný 46 vedúcim zamestnancom žalobcu, ktorí mohli a môžu toto tvrdenie šíriť ďalej a spôsobiť tak žalobcovi aj reálnu majetkovú alebo nemajetkovú ujmu na jeho dobrej povesti. Vykeslenie žalobcu ako zamestnávateľa - nútiteľa konajúceho protizákonne, ktorý sa údajne vyhráza svojim zamestnancom

prepustením, môže odradiť potenciálnych budúcich zamestnancov o prácu u žalobcu. Rovnako takéto tvrdenie objektívne poškodzuje dobré meno a povesť žalobcu u jeho obchodných partnerov. Úroveň dobrej povesti právnickej osoby je potrebné posúdiť vždy individuálne v každom jednotlivom prípade (NS ČR, sp. zn. 30 Cdo 842/2004). Všetky vyššie uvedené skutočnosti (vrátane detailného opisu vyše 20-ročnej histórie vzťahov žalobcu a žalovaného) boli súčasťou žaloby, ktorej obsah je súd povinný zohľadniť aj pri posudzovaní dôvodnosti návrhu, nakoľko ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný počas konania. Súd však všetky vyššie uvedené skutočnosti jednoducho odignoroval a bez ďalšieho uzavrel, že dôkazy o rozposlaní difamujúceho emailu a história správania žalovaného neodôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov. Na základe vyššie uvedeného sú preto závery súdu prvej inštancie arbitrárne, vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvodom pre zmenu/zrušenie uznesenia. V prípade žalobcu je jeho dobrá povesť objektívne poškodená v dôsledku takto formulovaného difamujúceho e-mailu, pričom neexistuje žiadna záruka, že žalobca/zrejme žalovaný/sa obdobného konania nedopustí opakovane aj v budúcnosti. Túto záruku môže predstavovať len autoritatívne súdne rozhodnutie v podobe neodkladného opatrenia. Na úspešné uplatnenie práva na ochranu dobrej povesti sa pritom nevyžaduje reálne vyvolanie negatívnych následkov neoprávneného zásahu (vznik ujmy), ale stačí, že neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť dobrú povesť právnickej osoby (NS SR, sp. zn. 1 Cdo 113/2009 zo dňa 31.01.2011). Za neoprávnený zásah sa v zmysle judikatúry považuje zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce do práva právnickej osoby na ochranu dobrej povesti zmysle § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka (napr. NS SR, sp. zn. 4 Cdo 212/2007 zo dňa 4 Cdo 212/2007, ÚS SR, sp. zn. II. ÚS 41/2015 zo dňa 26.03.2015). Za nepravdivé tvrdenie sa v zmysle judikatúry považuje skutkové tvrdenie, ktorému chýba akýkoľvek skutkový základ a ktoré má difamujúci charakter (napr. ÚS SR, sp. zn. II. ÚS 211/08 zo dňa 18.09.2008) negatívne pôsobiaci na dobrú povesť právnickej osoby. Základnými predpokladmi pre vznik zodpovednosti za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby sú existencia neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby, t. j. nepravdivého tvrdenia zasahujúceho do dobrej povesti právnickej osoby, ktoré má difamujúci charakter; existencia skutočnosti, že takýto neoprávnený zásah je objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na dobrej povesti právnickej osoby, pričom sa nevyžaduje reálne vyvolanie negatívnych následkov neoprávneného zásahu (reálny vznik ujmy), ale stačí, že neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť dobrú povesť právnickej osoby. Súdom prijaté závery nemajú svoj racionálny základ v interpretácii príslušných ustanovení právnych predpisov, a teda sú svojvoľné, nepreskúmateľné a neudržateľné a uznesenie neobsahuje odôvodnenie podstatných otázok rozhodujúcich pre rozhodnutie vo veci dôvodnosti návrhu žalobcu, čo je dôvodom pre zrušenie uznesenia. V zmysle ustálenej judikatúry súčasne platí, že v odvolacom konaní nepreskúmateľnosť resp. nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zakladá „inú vadu“ konania podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP (napr. nález ÚS SR III. ÚS 551/2012; V. ÚS 481/2011; IV. ÚS 499/2011; IV. ÚS 161/2012; stanovisko NS SR 2/2016). Z konštantnej judikatúry najvyšších súdnych autorít SR vyplýva, že do obsahu práva na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivý proces vyjadreného v čl. 46 a nasl. Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Rím, 4.XI.1950) a čl. 36 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd patria najmä nasledovné čiastkové práva strán civilného procesu: právo na ochranu pred zjavne neodôvodneným alebo arbitrárnym rozhodnutím všeobecného súdu (IV. ÚS 252/04, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 2004 - II. polrok, s. 1029; III. ÚS 152/03, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 265/05; I. ÚS 155/07), právo na ochranu pred arbitrárnym hodnotením dôkazov (II. ÚS 210/08; IV. ÚS 562/2013); právo na riadne, preskúmateľné a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia (II. ÚS 40/06; III. ÚS 328/05; III. ÚS 116/06; III. ÚS 107/07; IV. ÚS 14/07; II. ÚS 78/05; I. ÚS 265/05 a pod.), povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentmi strán sporu (IV. ÚS 115/03; III. ÚS 119/03; III. ÚS 209/04; II. ÚS 251/04; III. ÚS 209/04; II. ÚS 410/06; uznesenie NS SR z 31. januára 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017; III. ÚS 314/2018; uznesenie NS SR zo dňa 12.05.2011, sp. zn. 8Sžo/122/2010; uznesenie NS SR zo dňa 15.07.2010; sp. zn. 5Cdo/106/2010 a pod.), povinnosť súdu zdôvodniť, ako boli zohľadnené právne normy relevantné pre spor (I. ÚS 59/04); povinnosť súdu zdôvodniť splnenie všetkých podmienok obsiahnutých v dotknutej hypotéze právnej normy (I. ÚS 33/2012). Žalobca považuje za hodnoverne osvedčenú existenciu hmotnoprávneho nároku žalobcu, ktorému sa má poskytnúť navrhovaným neodkladným opatrením ochrana (právo na ochranu dobrej povesti žalobcu); existenciu hrozby ujmy žalobcu na jeho právach (dobrej povesti) v prípade, ak by neodkladné opatrenie nebolo nariadené (poškodenie dobrej povesti žalobcu voči jeho zamestnancom, spolupracovníkom, obchodným partnerom aj voči konkurencii); potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným (Difamujúci e-mail a história správania žalovaného); skutočnosť, že uložením požadovaného neodkladného opatrenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha (navrhované neodkladné opatrenie zabráni žalovanému

v šírení nepravdivých difamujúcich informácií); skutočnosť, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (zákaz protiprávneho konania nemôže spôsobovať ujmu na akýchkoľvek právach); skutočnosť, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (zabezpečovacím opatrením možno len zriadiť záložné právo na majetkových hodnotách dlžníka za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky). Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol v zmysle návrhu, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v celom rozsahu vrátane trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledujúcich dôvodov:

6. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa náležitosti podľa § 125 ods. 3, § 127 od. 1 CSP a náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal odvolací súd viazaný stavom sporu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 329 ods. 2 CSP, rozsahom odvolania žalobcu podľa § 379 CSP a odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, preskúmanie zákonnosti odvolaním napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo.

7. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal tvrdeniami žalobcu a obsahom predložených listín, z ktorých vyvodil, hodnotil a posudzoval ku dňu vydania rozhodnutia skutkový stav, z ktorého následne vykonal správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Civilného sporového poriadku návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhoviel. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa požiadavky náležitostí rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolanie žalobcu posúdil a vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

8. Návrhom podaným vo veci samej sa žalobca domáhal ochrany dobrej povesti formou zaslania e-mailov s ospravedlnením a zaplatenia primeraného zadošťačenia. Po podaní žaloby sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovanému a to zdržania sa akýchkoľvek neoprávnených zásahov do dobrej povesti žalobcu podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, šírením nepravdivých informácií o žalobcovi.

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s podstatnými tvrdeniami žalobcu a preto odvolací súd nezistil dôvody na postup podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP.

10. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Obligatórne (§ 380 ods. 2 CSP) sa odvolací súd zaoberal procesnými vadami uvedenými v § 389 ods. 1 písm. a/, b/ CSP. Odvolací súd skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Po oboznámení sa s obsahom odvolaním napadnutého uznesenia ako aj

postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia k vadám podľa citovaných procesných noriem nedošlo.

14. Osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu, kedy súd rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, okrem výnimočných a odôvodnených prípadov. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych pomerov. Potreba ich úpravy musí byť neodkladná, obsahujúca prvky naliehavosti a nevyhnutnosti, ktoré však bez ďalšieho neznamenajú, že ide o akútny a jednorazový stav. Táto potreba môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Tejto neodkladnej potrebe zodpovedá aj úprava náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vymedzená v § 326 CSP, predovšetkým opísanie rozhodujúcich skutočností v rámci vecnej argumentácie, ktoré odôvodňujú túto potrebu, a tieto skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením navrhovanej povinnosti alebo obmedzenia možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, či navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Obava z toho, že exekúcia bude ohrozená je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Rovnako postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať nielen v hrozbe alebo realizácii kvantitatívnych úkonov na majetok postihnuteľný v exekúcii (zmenšenie majetku), ale podľa okolností prípadu aj kvalitatívnych úkonov na majetok (zmena v zložení majetku, jeho štruktúry, likvidity a pod.). Vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia. V súvislosti s vyhodnotením tejto potreby musí súd skúmať aj splnenie ďalších predpokladov, otázku ich osvedčenia vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku navrhovateľa, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie ako prostriedok procesnej ochrany v civilnom procese však nemôže sám osebe opodstatniť záver o porušení práva.

15. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil nárok a ani potrebu dočasnej úpravy pomerov skonštatovaním, že dôkazy o rozposielaní e-mailu a história správania žalovaného odôvodňujú potrebu dočasnej úpravy pomerov. Žalobca nepreukázal, že by konaním žalovaného utrpel ujmu, prípadne by mu hrozila ujma v prípade, že nariadené neodkladné opatrenie nebude nariadené.

16. Na zdôraznenie odvolací súd uvádza, že odvolateľ v podanom odvolaní len zopakoval svoje tvrdenia v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal v dostatočnom rozsahu.

17. Podľa § 19b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav, možno sa tiež domáhať primeraného zadostučinenia, ktoré sa môže požadovať v peniazoch. Odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

18. Z hľadiska zvolených prostriedkov právnej ochrany tak možno konštatovať, že žalobca sa žalobou domáha ospravedlnenia formou e-mailu zaslaného žalovaným na konkrétne e-mailové adresy za šírenie nepravdivých a zavádzajúcich informácií o žalobcovi ako i primeraného zadostučinenia.

19. V súvislosti s predmetom súdnej ochrany v posudzovanej veci považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že právnym predpokladom poskytnutia ochrany v zmysle citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka je neoprávnenosť zásahu do dobrej povesti právnickej osoby a skutočnosť, že takýto zásah je objektívne spôsobilý ujmu na dobrej povesti vyvolať. K porušeniu práva na dobrú povesť môže dôjsť slovom, písmom, obrazom i akýmkoľvek iným konaním difamujúcej (zneucľujúcej, znevažujúcej, dehonestujúcej, diskreditačnej) povahy; ak k takémuto porušeniu malo dôjsť slovom, treba pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade odlíšiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia.

20. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie zasahujúce práva právnickej osoby chránené v zmysle § 19b ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka; môže ním byť však aj kritika, ak presiahla rámec oprávnenej kritiky. Občianskoprávna sankcia za neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby je založená na objektívnom princípe, teda nevyžaduje sa popri neoprávnenosti zásahu aj zavinenie pôvodcu neoprávneného zásahu. Ak zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, pôvodca neoprávneného zásahu sa zbaví (na ňom je povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť, bremeno tvrdenia, či dôkazné bremeno) občianskoprávnej sankcie, len ak preukáže, že tieto tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Od skutkových tvrdení je však potrebné odlišovať hodnotiace úsudky; existenciu faktov možno preukázať, zatiaľ čo otázka pravdivosti hodnotiacich úsudkov nepripúšťa dôkazy. Hoci hodnotiaci úsudok vzhľadom na svoj subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, musí vychádzať z dostatočného faktického základu.

21. Samotné uverejnenie nepravdivého údaja, dotýkajúce sa dobrej povesti právnickej osoby, zakladá spravidla neoprávnený zásah do takejto dobrej povesti. Na druhej strane každé zverejnenie nepravdivého údaja nemusí automaticky znamenať takýto zásah; takýto zásah je daný len vtedy, ak presiahol určitú prípustnú intenzitu do takej miery, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať.

22. Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

23. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu.

24. Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

25. Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.

26. Podľa čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

27. Sloboda prejavu vo všetkých štátoch vybudovaných na demokratických princípoch predstavuje jeden zo základných pilierov demokracie a uplatňuje sa nielen voči informáciám a myšlienkam, ktoré sú prijímané priaznivo, resp. sú pokladané za neškodné či neutrálne, ale aj voči tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva; to je dané požiadavkami pluralizmu, znášateľnosti a otvorenosti, bez ktorých nemožno hovoriť o demokratickej spoločnosti (rozsudok ESĽP Handyside proti Spojenému kráľovstvu zo 7. decembra 1976, sťažnosť č. 5493/72).

28. Ako explicitne z obsahu limitačnej klauzuly v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR a čl. 10 ods. 2 Dohovoru vyplýva, ktokoľvek, kto vykonáva slobodu prejavu, má aj určité povinnosti a nesie určitú zodpovednosť, v rámci ktorých nesmie prekročiť isté hranice stanovené v záujme štátnej bezpečnosti, ochrany práv

a slobôd iných a ostatných tu vymedzených relevantných sociálnych potrieb; takto prezentované výnimky ohraničujúce slobodu prejavu si však vyžadujú úzku interpretáciu, kde potreba obmedzenia slobody prejavu musí byť preukázaná presvedčivým spôsobom, a to vzhľadom na význam tejto slobody garantujúcej ducha tolerancie demokratickej spoločnosti.

29. Jadrom ochrany ľudských práv je vždy snaha o maximalizáciu hodnôt slobody, rovnosti a dôstojnosti jednotlivcov, ktoré predstavujú určité spojené nádoby, kde nie je možná ich absolutizácia, ale len rozumné vyvažovanie, pričom konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd treba riešiť prostredníctvom ich spravodlivej rovnováhy (nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 22/06, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 7/96).

30. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorú nevyhnutne musí vo svojej rozhodovacej činnosti zohľadniť všeobecný súd a ktorá pokrýva prípady kolízie práva na ochranu dobrej povesti právnickej osoby (ochranu osobnosti fyzickej osoby) s právom na slobodu prejavu, sa vyznačuje značnou rôznorodosťou, kde každý prípad je jedinečný, preto nie je možné vyvodiť z nej striktné všeobecné pravidlá; práve naopak, tieto prípady si vyžadujú náležité posúdenie skutkových okolností prípadu a následné starostlivé vyvážanie týchto vzájomne protichodných garancií.

31. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému dočasnú ochranu, prípadne zabráni ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

32. Odvolací súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázať, z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku neodkladného opatrenia. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má tak dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

33. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia; neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

34. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd považuje predovšetkým za potrebné zdôrazniť, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vôbec nekonkretizuje (v dôsledku čoho nemôže ani osvedčiť) v čom má spočívať nevyhnutnosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalobca v návrhu ako i v podanom odvolaní uvádza všeobecné konštatovanie o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia odkazom na rôzne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR bez vecnej relevancie za situácie, že žalovaný vykonáva svoje aktivity už viac ako 18 rokov a vo veľkom rozsahu, formou osobných aktivít, zasielaním rôznych emailov alebo vo vykonávaní iných úkonov, ktorými môže zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu, pričom len konštatuje, že žalobca nevie nijako ovplyvniť ani zabrániť žalovanému v rozposielaní ďalších emailov, teda vyjadril tieto svoje obavy zo zníženia dobrej povesti; bez relevantného zdôvodnenia. Žalobca v návrhu ani bližšie nevysvetľuje, v čom má spočívať bezodkladná úprava pomerov, okamžitý zásah súdu, keď takto zjavná insuficiencia skutkových tvrdení v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorú nemôže odvolací súd nahrádzať vlastnými

úvahami, keďže by porušil princíp rovnosti strán, preto nevyhnutne vedie k záveru o neosvedčení jedného z kumulatívnych predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia.

35. Popri relatívne všeobecne prezentovaných obavách žalobcu o znížení jeho dobrej povesti v dôsledku konania žalovaného, však na viacerých miestach návrhu poukazuje na dlhodobé konanie žalovaného, difamujúce emaily, ako i poukaz na konanie žalovaného v budúcnosti.

36. Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít práve preto ustálila, že subjekt domáhajúci sa vydania neodkladného opatrenia musí dôvody na jeho vydanie osvedčiť. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní; to je pojmovo vylúčené, a preto sa označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie, ktoré na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné, čo však v danom prípade splnené nebolo.

37. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnutí relevantných skutočností dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl., § 330 ods. 2 CSP, preto závery súdu prvej inštancie, že nemal preukázané /osvedčené/ skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by žalobca utrpel, prípadne by mu hrozila nejaká ujma, resp. že žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, resp. dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu, sú správne.

38. Odvolací súd vyhodnotil odvolaciu námietku žalobcu, že nepravdivý difamujúci e-mail adresovaný 46 vedúcim zamestnancom žalobcu, ktorí môžu, resp. mohli toto tvrdenie šíriť ďalej a spôsobiť tak žalobcovi aj reálnu majetkovú alebo nemajetkovú ujmu na jeho dobrej povesti, ako nedôvodnú, keď tieto skutkové okolnosti žalobca neosvedčil a zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení. Rovnako tvrdenia, že žalovaný môže odradiť potencionálnych budúcich zamestnancov o prácu u žalobcu, resp. poškodenie dobrej povesti žalobcu u jeho obchodných partnerov, žalobca neosvedčil.

39. V záujme zabezpečenia prísneho, ale aj spravodlivého prieskumu dotknutých práv strán sporu neodkladné opatrenie z povahy veci je prípustné iba celkom výnimočne, keď v podmienkach konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je bez najmenších pochybností zjavné, že namietané vyjadrenie v predmetnom emaili zo dňa 1.10.2021 /žalobcom uvádzané tvrdenia o nepravdivosti informácií o žalobcovi, že nariadil svojim zamestnancom vykonanie skúšok na činnosť podriadených finančných agentov, že žalobca ako spoločnosť fingovane zanikla alebo zanikne, že zamestnanci žalobcu nemajú slobodnú možnosť podpísať sériu dvojstranných, resp. trojstranných zmlúv a majú len dve možnosti a to akceptovať diktát žalobcu alebo odísť/, by spôsobilo žalobcovi bez okamžitého zásahu súdu nenapraviteľnú ujmu, keď osvedčované skutočnosti sa javia ako nanajvyš pravdepodobné. Na druhej strane bez vykonania testu proporcionality, spochybnenia resp. vyvrátenia týchto skutočností protistranou, bráni charakter konania o neodkladnom opatrení, ktorý súdu umožňuje rozhodnúť o predmetnom návrhu aj bez výsluchu a vyjadrenia strán sporu a bez nariadenia pojednávania. Žalobca však neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle navrhovaného nariadenia neodkladného opatrenia .

40. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že posúdenie obsahu emailov, resp. konania žalovaného poukazom na tvrdenia žalobcu v poškodzovaní dobrej povesti žalobcu ako právnickej osoby, teda nárok žalobcu v zmysle ust. § 19b Občianskeho zákonníka, bude posudzovať súd prvej inštancie vo veci samej, kde dôsledne vykoná dokazovanie, posúdi žalobcom tvrdené skutkové okolnosti, ako i pravdivé, resp. nepravdivé informácie o žalobcovi, teda či vyjadrenia žalovaného sú hanobné, majú stigmatizujúci a dehonestujúci charakter a stavajú žalobcu do svetla zamestnávateľa, ktorý vyvíja na svojich zamestnancov amorálny nátlak. Úlohou odvolacieho súdu v predmetnom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je zodpovedať všetky nastolené otázky týkajúce sa predmetnej veci, dokazovanie nevykonáva. Žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov ako i dôvodnosť trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana vydaním neodkladného opatrenia. Rozhodnutie

súdu prvej inštancie je správne, vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Poukaz žalobcu na predchádzajúce súdne rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia z formálnych dôvodov je bez právnej relevancie k predmetnej veci.

41. Na základe týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za použitia § 387 ods.1 CSP ako vecne správne potvrdil a odvolacie dôvody odvolateľa vyhodnotil ako nedôvodné bez opory v procesnej úprave neodkladného opatrenia.

42. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).